

Információkommunikációs eszközök az oktatásban és új technológiák a tanításban

2022.10.29.-2022.11.06.

Puerto de La Cruz, Tenerife, Spanyolország

Tréner: Alexandar Dragutinovic

Hálásan köszönöm az iskola vezetőinek és a projekt koordinátor Hutlassa Zsuzsának, ezt az Erasmusos továbbképzési lehetőséget. Több szempontból volt hasznos számomra az utazás. Egyrészt pályakezdő könyvtárosként fontos, hogy jártasságot szerezzek az információkommunikációs- és digitális technológiában, amivel a napi munkafolyamataimat tudom egyszerűsíteni, az órát színesíteni és kollégák munkáját támogatni. Másrészt negyvenhárom évesként az informatikai terület komfortzónámon kívül helyezkedik el: tele vagyok gátlásokkal, önbizalomhiánnyal és félelemmel.

A képzésen oldott légkörben, változatos játékokkal, türelmes és barátságos oktatóval és csoporttársakkal tanultam új, oktatást segítő applikációkról, ráadásul az idegen nyelveket tudtam használni. Iskolánkból rajtam kívül még két kolléga utazott, így jobban megismertük egymást, jó volt velük átélni ezeket az élményeket. Krisztinának ez már második Erasmus+os képzése volt Tenerifén, helyismerete sokat segített, hogy jól szervezzük a szabadidőnket.

Szombat délután indultunk repülővel Madridba, onnan pedig Tenerifére. Induláskor volt késésünk, de szerencsére volt annyi időnk az átszállásra, hogy ez éppen belefért. Tenerifére sajnos olyan későn érkeztünk, hogy busszal már nem tudtunk eljutni a repülőtérrel a szállásunkra, így taxiznunk kellett. Az időeltolódás miatt nyertünk egy órát, és éjfél után az óraátállítással még egyet.

Szállásunk és a tanfolyam helyszíne egy barátságos, régmúlta visszatekintő szállodában volt. A falakon régi fotók vannak az épület fénykoráról és a városról. A szállodával szemben egy templom van, és pálmafás park, amire a szálloda medencés tetőteraszáról mesés a kilátás.

Egyedül laktam egy szobában, amihez tartozott egy hangulatos terasz, fürdőszoba. Az én igényeimet megfelelően kiszolgálta a szállás. Első este olyan volt, mintha távolban erős szél fújt volna, és másnap a városnézésen döbbsentem rá, hogy olyan közel vagyunk az óceánhoz, hogy a hullámokat hallottam. Svédasztalos reggelire és vacsorára biztosítva volt a szálláson, így nemcsak bőségesen jóllaktunk, de még a helyi (hal)specialitásokat is megkóstolhattuk. Ebédkor kipróbáltunk helyi éttermeket, cukrászdákat is, amiket Alex, a trénerünk javasolt. Ittunk barraquitot, helyi kávékoktélt. A szállodának volt egy kiülő része is, ahol minden nap hangulatos élőzene volt. Egyszer a csoporttársainkkal itt pihentük ki magunkat, és jót beszélgettünk.

A képzésen nyolcan vettünk részt, mindenki magyar volt. Egy fő Pomázzról érkezett, a többiek pedig egy II. kerületi általános iskolából. Külön öröm, hogy egyikük szintén könyvtáros, és nagyon kreatív ötletei voltak.

A trénerünk egy huszas évei végén járó szerb fiú, aki végig nagyon kedves, türelmes és segítőkész volt. Fiatal kora ellenére már élt négy országban, és három nyelven jól beszél, de még többen megérteti magát. Első nap egy városnéző túrára vitt minket, azon csak mi hárman vettünk részt, mert a többiek később érkeztek. Profi idegenvezetőként Alex megmutatta a helyi nevezetességeket, beszélt a lakosságról, a földrajzi adottságokról, kultúráról. Hétfőn, amikor a többiek megérkeztek, bemutatkoztunk egymásnak, amit már rögtön online felületen oldottunk meg. Mentimeter nevű platformmal véleményfelhőt készítettünk, amivel kijelöltük a kurzus céljait.

Az oktatás minden nap 8-tól tartott fél 2-ig tartott, a bemelegítő játékok után két-három applikációval, programmal ismerkedtünk meg. Használtuk a thinglinket, baamboozle-t, quizlettet, redmentát, Canvát, edpuzzle-t, ED.Ted-et. Rövid bemutató után mindegyikben kellett rögtön tartalmat előállítani, és hol önállóan, hol csapatban ki lehetett élni a kreativitásukat. Elmélyedni nem tudtunk a programokban, de az ízelítő alapján itthoni gyakorlással rutinosakká válhatunk. Nemcsak ültünk az oktatáson, minden nap megmozgatott minket Alex a baamboozle-zal, vagy a szerdai városban nyomozós csapatjátékkal, végül pénteken titkos jelekkel csukott szemű csapattagunkat irányítottuk. Aktivitásban, kihívásokban és játékban változatos volt a hetünk, aminek minden percét élveztük.

Délután mindig volt szabadidőnk, amit hol szervezeten, hol önállóan töltöttünk. Első ilyen utunk a botanikus kertbe vezetett, ami felejthetetlen élmény. Rengeteg egzotikus növényt láttunk, találkoztam a szobanövényeimmel a természetes élőhelyükön. Kedden Alex-szel, az Orotavai városnézésen is eljutottunk egy botanikus kertbe, egy villa kertjébe, egy helytörténeti múzeumba és mivel november elseje volt, egy temetőbe is bementünk. Szerdán a vulkánt, Teidét néztük meg, csodálatos holdbéli tájakra csöppentünk. Csütörtökön pihentünk, és kihasználtuk a strandbelépőt. Szombaton az egész napunk szabad volt, delfinnézős hajókirándulásra mentünk és megfürödtünk az óceánban. Rengeteget sétáltunk a nyüzsgő, hangulatos utcákon. Órákig ültünk a tengerparton különféle napszakokban, csak néztük a fekete homokpartot, a hullámokat, a szörfözőket és ejtóernyősöket. Csak azt sajnálom, hogy az északi részen lévő esőerdőbe nem jutottunk el, ahol még eukaliptuszt is láthattam volna.

Visszafelé vasárnap ötre kellett kiérni a szállástól messzebb eső reptérre, így visszafelé is taxival utaztunk, de ezzel előre számoltunk. A repülőjáratunk nem késett, Madridban átszálltunk, és mindkét esetben ablaknál ültem. Felejthetetlen élmény volt utoljára látni a kivilágított várost, a felhőbe burkolózott Teidét, a napfelkeltét a felhőkkel egy szintről végigkövetni, majd a spanyol szántóföldeket, folyókat, a havas Alpokat Olaszország és Ausztria felett.

Célom, hogy továbbadjam a megszerzett ismereteimet, és mindenkit ösztönözzek, hogy vegyék igénybe az Erasmusos lehetőséget.